

mikäli oletetaan, että hyväksyminen on näytetty toteen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemään virheeseen, kun se on pitänyt sopimusta kilpailunvastaisena ilman, että se on tarkastellut sitä yleistä oikeudellista ja taloudellista asiayhteyttä, johon sopimus liittyy, ja sopimuksen mahdollisia vaikutuksia, ja viidenneksi perusteluvollisuuden laiminlyöntiin ja valituksenalaisen tuomion perusteluiden ristiriitaisuuteen siltä osin kuin kyse on valittajan jäsenten — eikä yksin valittajan — liikevaihdon huomioon ottamisesta sen vahvistamiseksi, ettei asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu 10 prosentin osuus liikevaihdosta ole ylittynyt.

Kuudennella valitusperusteella, jolla pyritään toissijaisesti valittajalle määrättyjen sakkojen alentamiseen, valittaja väittää lopuksi, että mikäli yhteisöjen tuomioistuin hylkäisikin edellä olevat valitusperusteet, joka tapauksessa tuomittujen sakkojen määrää on alennettava siltä osin kuin ne eivät vastaa 10 prosenttia vaan 20 prosenttia sen liikevaihdosta, mikä on vastoin asetuksen N:o 17/15 artiklan 2 kohdan sanamuotoa.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) on esittänyt 22.2.2007 — N. V. Lammers & Van Cleeff v. Belgische staat

(Asia C-105/07)

(2007/C 95/47)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Pääasian asianosaiset

Kantaja: N. V. Lammers & Van Cleeff

Vastaaja: Belgische Staat

Ennakkoratkaisukysymykset

Onko EY 12, EY 43, EY 46, EY 48, EY 56 ja EY 58 artiklan kanssa ristiriidassa sellainen Belgian kansallinen lainsäädäntö, joka sisältyy vuoden 1992 aiemmin voimassa olleisiin 18 §:n 1 momentin 3 kohtaan ja 2 momentin 3 kohtaan, joiden mukaan korkoja ei katsota osingoiksi eikä näin ollen myöskään verollisiksi silloin, kun kyseiset korot maksetaan sellaiselle hallituksen jäsenelle, joka on belgialainen yhtiö, kun taas samassa tilanteessa samanlaiset korot sitä vastoin katsotaan osingoiksi ja siten myös verollisiksi silloin, kun mainitut korot maksetaan sellaiselle hallituksen jäsenelle, joka on ulkomainen yhtiö?

Kanne 22.2.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-106/07)

(2007/C 95/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehet: A. Bordes ja K. Simonsson)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaativuudet

— Yhteisöjen tuomioistuimen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2000/59/EY (¹) 5 artiklan 1 kohdan ja 16 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska Ranskassa on lukuisia satamia, joille se ei ole vielä vahvistanut jätteen vastaanotto- ja käsittelysuunnitelmia, joista säädetään mainitun direktiivin 5 artiklassa, ja koska se ei ainakaan ole ilmoittanut komissiolle näiden suunnitelmien olemassaolosta ja täytäntöönpanosta.

— Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin 2000/59/EY täytäntöönpanolle varattu määräaika on päättynyt 27.12.2002.

(¹) Aluksella syntyvän jätteen ja lastijäämien vastaanottolaitteista satamissa 27.11.2000 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/59/EY (EYVL L 332, s. 81).

Valitus, jonka Friedrich Weber on tehnyt 13.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-290/05, Friedrich Weber vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 11.12.2006 antamasta määräyksestä

(Asia C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Friedrich Weber (edustaja: Rechtsanwalt W. Declair)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Ensimmäisen oikeusasteen asiassa T-290/05 ⁽¹⁾ 11.12.2006 antama määräys on kumottava.
- Komission 27.5.2005 tekemä päätös on kumottava.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää mainitusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräyksestä tekemänsä valituksen perusteena seuraavaa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki virheen jättäessään kanteen tutkimatta siltä osin kuin siinä vaadittiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin velvoittaa vastaajan antamaan oikeuden tutustua tiettyihin asiakirjoihin. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisöjen tuomioistuimella ei ole oikeutta antaa tällaisia määräyksiä. Vastaavasti valituksenalaisessa tuomioissa todettiin, että valittajan muutettua vaatimusta ei voitu tulkita siten, että sillä vaadittiin implisiittisesti riidanalaisen vastaajan päätöksen kumoamista. Tästä ei voitu päätellä, että muutetulla vaatimuksellaan kantaja vaati paitsi implisiittisesti myös nimenomaisesti riidanalaisen vastaajan päätöksen kumoamista. Valittajan muutettu vaatimus voidaan ottaa tutkittavaksi sikäli kuin sillä vaaditaan komission päätöksen kumoamista. Kanteen jättäminen kokonaisuudessaan tutkimatta on näin ollen oikeudenvastaista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa riidanalaisessa määräyksessä, että kannekirjelmä sisälsi ”Saksan julkisoikeudellisiin yleisradiolaitoksiin ja muihin valtion elimiin kohdistuvia syytöksiä”. Luokittelemalla valittajan lausumat tällä tavalla pilataan valittajan asiaesityksen maine tavalla, jota ei voida hyväksyä. Kanteen halventava luonnehtiminen ”syytöksiksi” osoittaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole väitteiden poikkeuksellisen suurta painoarvoa ja siihen liittyvää yhteisön oikeuden rikkomista merkityksellisinä kanteen perusteluiden kannalta. Siten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut kuulluksi tulemistä koskevaa oikeutta. Tämä tapa, jolla valittajan rajatut lausumat arvioitiin, antaa jopa aiheen epäillä puolueettomuuden puutetta ja oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin toteutumista.

Valituksenalainen ratkaisu on Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen periaatteiden vastainen. Siinä jätetään huomioimatta yhteisön julistama tahto kehittää ja vahvistaa kansanvaltaa ja oikeusvaltiota sekä ihmisoikeuksia ja perusvapauksia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisussa ei tunnusteta avoimuusperiaatteen merkitystä yhteisön kansanvaltaan kohdistuvan uskon ja julki-lausutun tahdon yhteydessä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tutkinut kysymystä siitä, oliko vastaajan päätös yhteisön tavoitteiden mukainen.

Asia ei niin, että vaatimuksen osa, joka koski oikeutta tutustua riidanalaiseen komission asiakirjaan, on ratkaistu kokonaan. Vaikka vastaaja vahvisti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistui-

melle aikakauslehdessä julkaistun komission kirjeen aitouden, valittaja selitti kuitenkin selvästi, että pääasiaa ei ratkaistu vastaajan vahvistuksella. Valittaja esittää perusteluna erityisesti, että kyseinen aikakauslehti ei ole mikään vastaajan julkisten ilmoitusten julkaisuelin.

Kaikista näistä syistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalainen ratkaisu on kumottava.

⁽¹⁾ EUVL C 331, s. 42.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Prud’homme de pêche de Martigues (Ranska) on esittänyt 20.2.2007 — Jonathan Pilato v. Jean-Claude Bourgault

(Asia C-109/07)

(2007/C 95/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Prud’homme de pêche de Martigues

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jonathan Pilato

Vastaaja: Jean Claude Bourgault

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 29.4.1997 annetun asetuksen (EY) N:o 894/97 11 a artiklaa ⁽¹⁾, joka on lisätty 8.6.1998 annetulla asetuksella (EY) N:o 1239/98 ⁽²⁾, tulkittava siten, että siinä kielletään myös sellaiset verkot, jotka eivät ajelehti tai ajelehtivat hyvin vähän, koska ne on kiinnitetty ajoankkuriin?
- 2) Onko neuvoston asetuksen (EY) N:o 894/97 11 a artiklan 1 ja 2 kohta, sellaisena kuin se on lisätty asetuksella (EY) N:o 1239/98, pätevä siltä osin kuin
 - a) sen tavoite vaikuttaa olevan puhtaasti ympäristöä koskeva, vaikka sen oikeudellinen perusta on Roomassa 25.3.1957 tehdyn Euroopan yhteisön perustamissopimuksen entinen 43 artikla, josta on tullut EY 37 artikla
 - b) siinä ei määritellä ajoverkkoa eikä siis määritellä selkeästi sen soveltamisalaa
 - c) sen perustelut eivät ole selkeät